

In Memoriam Zr Catrien Boonman

Catrien kwam uit een groot katholiek gezin uit het kleine dorpje Ovezande in de Zak van Zuid-Beveland, Zeeland. Haar vader was boer en moeder was huisvrouw, met nog een echte Zeeuwse kap op met oorijzers. Onze zusters herinnerden zich dat nog goed. Catrien heeft die zelf ook nog gedragen toen ze jong was. Ze had zes broers en vijf zussen. Na de lagere school ging ze naar de tweejarige boerinnenschool, hier leerde ze algemene huishoudelijke vorming: koken, naaien, strijken enz., maar ook het vak van boerin, zowel tuinbouw als veeteelt. Een hele praktische maar zeer waardevolle opleiding, zeker gezien haar latere roeping als zuster in Afrika. Al deze vaardigheden zouden haar in de missie goed van pas komen.

In 1957 kwam ze bij de Witte Zusters in Maarn voor het postulaat. Haar noviciaat en vervolgens haar 1^e Professie deed ze in 1959 in het klooster Sancta Monica in Esch. Ze leerde Frans in het moederhuis St. Marie in Algiers en liep o.a. stage in Laghouat en Les Attafs in de woestijn. In 1965 ging ze naar Engeland om Engels te leren. Ze bleef er uiteindelijk vijf jaar en haalde er haar diploma's om godsdienstles te mogen geven en huishoudonderwijs. In 1970 werd ze dan eindelijk benoemd voor Afrika, waar het haar allemaal om te doen was. Het werd Lilongwe, Malawi. Eerst moest ze de taal het Chichewa leren. Ze ging huishoudonderricht en les in 'homecraft' geven aan meisjesscholen en vrouwengroepen. Later ging ze zich meer richten op sociaal werk. Met tussenpozen werkte ze in de jaren '80 ook in Nederland in de gemeenschappen van Sterksel en Den Bosch, waar ze de keuken en het

missiepastoraat deed. Vanwege hevige benauwdheidsklachten kreeg ze in het ziekenhuis in Geldrop een tijdelijke therapie voor haar luchtwegen.

In 1992 mocht ze weer terug naar Afrika, eerst naar Chilinde, later terug naar Lilongwe. Hier heeft ze tot 1998 als sociaal werkster gewerkt, voordat ze definitief terugkeerde naar Nederland om van haar pensioen te gaan genieten. Na enkele jaren in het moederhuis in Esch, verhuisde ze in 2002 naar Klooster Terhaghe in Eindhoven, waar een flinke gemeenschap van Witte Zusters was die samenwoonde met de Zrs van Liefde van Gent. Hier had ze het enorm naar haar zin.

Ze onderging een grote rugoperatie en een operatie aan haar halsslagaadert in 2006, maar knapte hier gelukkig goed van op. In 2019 kwam Catrien naar het Wereldhuis, waar ze op de pg-afdeling ging wonen vanwege cognitieve problemen. Gelukkig volgden het jaar daarna al haar medezusters uit Eindhoven en was de gemeenschap weer compleet. Allemaal samen in Boxtel.

Zr Catrien was een hele zachtmoedige, aardige en lieve zuster, die van een praatje hield en graag mensen om zich heen had. Toen ze op afdeling Smaragd ging wonen, kwam ze vaak naar beneden om bij haar medezusters te zijn. Ze vertelde niet veel over haar vroegere missiewerk, bescheiden als ze was. Voor het opschrijven van haar levensverhaal heeft ze nooit de moeite genomen. Wel was ze dol op kaarten en heeft ze dit tot aan het einde toe ook fanatiek gedaan. 's Avonds dronk ze graag een glaasje witte wijn.

De laatste tijd kreeg ze steeds meer last van een auto-immuunziekte, waardoor ze vaker op bed lag en zich erg moe voelde. De dag na haar laatste kaartspelletje beneden in De Evenaar, werd ze ziek en kwam ze niet meer uit bed. Vier dagen later is ze in alle rust overleden in het bijzijn van twee verzorgenden. De ziekenzalving de dag ervoor heeft ze nog bewust mee kunnen maken.

Lieve Catrien, we zullen je missen. Rust zacht in de Eeuwige Vrede van de Heer. Amen.